

WAERI, Karel (eigenlijk Carolus) F. (Gent 3 juli 1842 – Gent 15 maart 1898).

Groeide, als zoon van een handwerker, in armoe-
dige omstandigheden en zonder veel onderwijs op.
Nadat Waeri een serie stielen had uitgeoefend,
werd hij door de Gentse katoencrisis van 1862 ge-
dwongen om, samen met zijn broer Jan (en zichzelf
begeleidend op viool), als zanger in herbergen aan
de kost te komen. Waeri groeide uit tot dé popu-
laire volkszanger van zijn tijd. Hij schreef zelf een
vijfhonderdtal liedjesteksten (op melodie van be-
kende, meestal Franstalige, schlagers). Sommige
hiervan waren sociale en politieke satires, vervaar-
digd voor een stedelijk publiek vanuit eerst liberale,
later socialistische en antiklerikale hoek. Hij riep
hierbij op tot solidariteit binnen de arbeidersklasse
(hij schreef, onder het pseudoniem van Cies
Knoopelinck, ook in het socialistisch partijblad
Vooruit). In enige liederen koppelde Waeri dit soci-
aal engagement aan Vlaamsgezindheid: zo hekelde
hij in de liedjes *De Chic* en *De Fransche café's* het mi-
metische Frans spreken "om fortuin te maken". In
Het Fransch (uit 1877) zong hij dat door de sociale
taalmuur de Vlaming een vreemdeling in eigen land
was geworden.

WERKEN: P. Waeri, *Verzameling der volledige, kluchtige en poli-
tieke liederen van Karel Waeri, den Gentschen "Béranger"*, 1899.

LITERATUUR: L. de Vreese, *De volkszanger Karel Waeri her-*

dacht, 1920; – D.D., ‘Karel Waeri, de peetvader der Gentse volksdichters’, in *De Gentenaar* (14 januari 1977); – ‘Volkslied kent heropflakkering. Karel Waeri leerde Gentenaars zingen’, in *De Gentenaar* (15 januari 1979).

LUC BOEVA